

Tiež sa na mňa pozerá. Provokačne. Akoby ma vyzýval:
Kopni, ak si trúfaš.

A vtedy začujem rev z tribúny.

Viac než tisícový burácajúci dav máva vlajkami vo vetre.

Prišlo skoro celé mestečko.

A všetci sa teraz sústredia na mňa.

Toľko divákov zápas Žiackej futbalovej ligy ešte nezažil.

Ale toto nie je len obyčajný zápas.

Je to posledný zápas sezóny.

A v priebehu uplynulých dvoch týždňov sa toho udialo toľko, že prišli dokonca aj novinári, televízni reportéri a fotografi.

A uprostred toho všetkého stojím ja.

Pripravený kopnúť penaltu.

Pohľadom skontrolujem rozhodcu.
Dúfam, že sa mu nestane nič divné.
Pozriem sa na svojich spoluhráčov.
Všetci sa tvária nervózne. Odvracajú zrak, neodvážia sa
mi nič naznačiť, ani len pohľadom o mňa nezavadia.
Teda až na Helenu, ktorá sa na mňa usmeje a kývne hlavou.
Možno ako jediná z tímu verí, že tú penaltu trafím.
Tento rok som v lige netrafil päť pokutových kopov.
Určite je to rekord. Päť nepremenených šancí...

